

Een geroepene leeft van genade

Preek over 2 Timotheüs 2:2

Te lezen: 2 Timotheüs 2:1-13
Utrecht-Noord, 11 januari 1998

Het seminarium van de Unie van Baptisten Gemeenten heeft deze zondag uitgeroepen als roepingenzondag. Middels een brief hebben alle gemeenten en voorgangers het verzoek gekregen om in de dienst van deze zondag het thema roeping centraal te stellen. Wie geabonneerd is op het blad 'De Christen' heeft in de editie van de afgelopen week uitvoerig kunnen lezen over roeping, voorgangerschap en studie daarvoor. Het geval wil dat ik vanmorgen voorga in uw gemeente. En aangezien ik docent aan het seminarium ben, kan het niet anders of de prediking gaat vanmorgen over roeping. Ik heb er behoefte aan om aan het begin van de preek te zeggen waarom het gaat.

In de eerste plaats: De preek is niet bedoeld als een propagandaspeech voor studie aan het seminarium. Al zult u af en toe wel horen waar ik dagelijks werkzaam ben en dat ik dat met hart en ziel doe. Het gaat wel om de noodzaak van wat Paulus schrijft: '... vertrouw het evangelie toe aan vertrouwde mensen die bekwaam zullen zijn om ook anderen te onderrichten'. Als het om roeping gaat, gaat het ook om de noodzaak om een geroepene bekwaam te maken. Om hem of haar bekwaam te maken om te doen waartoe hij of zij geroepen is.

In de tweede plaats: op roepingenzondag gaat het om véél meer dan roeping tot voorgangerschap. Misschien - ik hoop het - zitten er vanmorgen in deze kerk mensen die soms een stem menen te horen die hen roept om voorganger te worden. Of om zendeling te worden. U hebt soms de ervaring een stem te horen.... Ik hoop dat die stem in deze dienst duidelijker zal klinken dan ooit tevoren. Of dat die stem duidelijk zal zwijgen. Dat kan ook nodig zijn om in je leven verder te komen: dat je zeker weet dat God je niet roept als voorganger of als zendeling. Maar wat ik nu eigenlijk wil zeggen: roeping is véél meer dan roeping tot voorganger of zendeling. Er bestaat ook een roeping tot ouderling. Of tot diacones. Een roeping als jeugdleider. Een roeping tot koster. Of tot organist. Een gemeente zonder roepingen is ten dode opgeschreven. Zonder roepingen verwordt de gemeente van Jezus Christus tot een religieuze vereniging met al dan niet vakbekwame betaalde functionarissen en al dan niet enthousiaste vrijwilligers. De gemeente lééft van roeping. Wat je in de gemeente ook doet: je moet het doen omdat je de stem van Christus gehoord hebt.

Wat ik hoop en bid dat in deze prediking zal gebeuren:

- Dat u, als u in de gemeente een taak vervult, bemoedigd zult worden uw werk te doen als een roeping van God.
- Dat u, als u zich afvraagt of God u tot een bijzondere taak als die van het

- voorgangerschap roept, een duidelijke bevestiging of ontkenning zult horen.
- Dat u als gemeente er bij bepaald zult worden dat de gemeente leeft van roeping.

Dat heeft twee kanten:

- Wat je in de gemeente doet, doe je als antwoord op de stem van de Heer die je hebt gehoord,
- In een gemeente die leeft, worden roepingen gehoord. Het geheim van een roeping is vaak het geheim van een levende gemeente. Roepingen groeien en bloeien in een gemeente, als bloemen op een vruchtbare bodem, beschenen door de zon, bevochtigd door een regenbui op zijn tijd.

We lezen uit de tweede brief van Paulus aan Timotheüs. Paulus: een door Christus geroepen apostel. Timotheüs: een leerling van Paulus, een jonge man door Christus geroepen om in de voetsporen van Paulus te treden. Paulus onthult het geheim van een leven dat ten diepste een roeping is. Hij schrijft Timotheüs: 'Wees krachtig in de genade in Christus Jezus'.

Dat is het geheim van een taak, van een leven, dat een roeping is: de genade in Jezus Christus. Alleen dan wordt het wat. Alleen dan houd je het vol: als je sterk bent in de genade in Christus Jezus. Krachtig in de genade.... Dat is wat anders dan: krachtig in je bevoegdheden als predikant of ouderling! Ga op je strepen staan! Dat helpt soms! Krachtig in de genade.... Dat is wat anders dan: Krachtig in je kennis en ervaring. Laat u merken dat je aan de universiteit en aan het seminarium theologie hebt gestudeerd! Houd in een moeilijk pastoraal gesprek een gemeentelid voor dat je al twintig jaar ervaring als ouderling hebt! Genade is echt wat anders. Bevoegdheden, kennis, ervaring, een vlotte tong, een sterke persoonlijkheid, organisatorische kwaliteiten, praktisch inzicht en muzikale aanleg, die heb je. Die zijn je bezit. Genade heb je niet. Genade krijg je. Genade is een geschenk.

Een geroepene leeft van genade. Een roeping heb je niet. Je krijgt hem, van Christus. Een roeping is een geschenk. En het blijft een geschenk, je hele leven lang. Dat is een verschil tussen het seminariumdiploma en roeping. Na zes tot acht jaar studeren heeft een student zijn diploma. Het is zijn bezit. Als er naar gevraagd wordt, kan hij het uit zijn archief tevoorschijn halen en op tafel leggen. Een roeping kun je zo niet uit je persoonlijk archief trekken. Een roeping heb je niet. Een roeping krijg je. Steeds opnieuw moet het je geschonken worden dat je in naam van God, en met de kracht van God, het evangelie mag verkondigen, mensen mag troosten, bemoedigen en terechtwijzen, een jeugdclub van de gemeente mag leiden. Roeping is een geschenk. Roeping is genade.

De door God geroepen apostel Paulus zegt het tegen de geroepen Timotheüs: 'Wees krachtig in de genade...' Hij zegt het nog iets preciezer: 'Wees krachtig in de genade in Christus Jezus'.

De genade waarvan de geroepen Timotheüs het in zijn leven en werk moest hebben, is een genade die is ingekleurd met de naam van Jezus. Wanneer je de genade waardoor Paulus en Timotheüs geroepen waren, tegen het licht houdt, dan zie je in die genade het watermerk van Jezus Christus. Zie je in die genade de afbeeldingen van het kruis en het open graf.

Een geroepene heeft in zijn of haar werk, in de gemeente en daarbuiten, een volmacht, een gezag, een kracht, die de volmacht en de kracht is van het kruis.

De volmacht en de kracht van het kruis van Jezus....

Op Goede Vrijdag, toen Jezus aan het kruis werd geslagen, toen Hij leed onder de macht van soldaten en de spot van omstanders, toen Hij stierf, toen leek het kruis symbool van uiterste machteloosheid.

De volmacht en de kracht van het kruis.... Die werd openbaar op paasmorgen, toen God zijn Zoon opwekte uit de dood, bevrijdde uit het graf.

Een geroepene leeft van de genade in Christus Jezus. Hij moet het in zijn leven en werk hebben van de genade die als watermerk de logo's heeft van kruis en open graf. De volmacht en de kracht van een geroepene is genade. Het is een geschenk. Het is het geschenk van de overwinning van Pasen na de moeiten, het lijden en de machteloosheid van het kruis.

We lezen hiervan in 2 Tim. 2.

In vers 8 schrijft Paulus aan Timotheüs over het geheim van het 'krachtig zijn in de genade in Christus Jezus'. Hij schrijft:

'Gedenk dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt'.

Dat is de kracht van een geroepene: de kracht van opstanding na het lijden.

In vers 11,12 lezen we:

'Indien wij met Christus gestorven zijn, zullen wij ook met Hem leven; indien wij met Hem volharden, zullen wij ook met Hem als koning heersen'.

Sterk zijn in de genade in Christus Jezus. Paulus, de geroepen apostel, wist daar alles van. In de tweede Korinthiërsbrief zegt hij over het geheim van zijn apostelschap:

'als ik zwak ben, ben ik machtig'.

Juist als ik als geroepen apostel zo zwak lijk als Jezus aan het kruis zwak leek, juist dan kan ik als geroepene werken met de kracht van de opstanding.

In 2 Tim. 2:9 schrijft Paulus dat hij om reden van zijn prediking van het evangelie boeien draagt alsof hij een misdadiger is. Meer dan eens werd de apostel in de boeien geslagen en in de gevangenis gezet. In de boeien gezet omdat hij Christus predikte.

Dat is de gemeenschap van een geroepene met de gekruisigde Jezus. 'Maar', schrijft Paulus verder, 'het woord van God is niet geboeid'. Dat is de opstandingskracht van het evangelie. Meer dan eens is het gebeurd dat de in de gevangenis genomen en monddood gemaakte Paulus juist in de gevangenis met groot succes het evangelie predikte. Dat werd hem als geroepene geschonken. Dat was 'genade in Christus Jezus'. Dat was het geschenk van Pasen in het lijden.

Wie als geroepene in de dienst van Jezus Christus staat, weet van dit genade-geheim van roeping. Je kunt je als geroepene soms vreselijk machteloos voelen. Als je zondag na zondag het evangelie preekt en niemand wordt er een ander mens van. Als je in gesprek bent met een man en vrouw die willen scheiden. Als geroepene mag je je machteloosheid leggen in de handen van de gekruisigde Jezus. Dat zijn de handen die Christus na zijn opstanding zegenend over zijn discipelen uitstreekte toen Hij hen als apostelen de wereld inzond met de woorden:

‘Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde.
Ga dan heen en verkondig het evangelie’.

Roeping is genade; genade met het logo van kruis en open graf. In 2 Tim. 2 noemt Paulus ook een ander aspect van roeping. Dat is het aspect van gemeenschap. Van gemeenschap tussen gelovigen. De tekst voor deze prediking ademt de sfeer van gemeenschap:

‘Gij dan, mijn kind, wees krachtig in de genade in Christus Jezus, en wat gij van mij gehoord hebt onder vele getuigen, vertrouw dat toe aan vertrouwde mensen, die bekwaam zullen zijn om ook anderen te onderrichten’.

Gemeenschap. De geroepen apostel Paulus schrijft aan de geroepen Timotheüs: ‘Gij dan mijn kind.... ’ Tussen Paulus en Timotheüs bestond een relatie als tussen een vader en zijn zoon. Paulus bracht niet een schriftelijke cursus theologie op de markt. Zulke cursussen bestaan. Ik zal er geen kwaad woord over zeggen. Alleen: een roeping groeit niet op de bodem van schriftelijke cursussen. Roeping groeit binnen een gemeenschap van gelovigen. Roeping wordt verwekt, geboren en wordt volwassen in een geloofsgemeenschap waarin geestelijke vaders en moeders zijn.

Roeping en gemeenschap. Paulus schrijft aan Timotheüs: ‘Wat gij van mij gehoord hebt onder vele getuigen, vertrouw dat toe aan vertrouwde mensen.... ’

Dat is de taak van een geroepene: om wat je van het evangelie gehoord hebt door te geven aan anderen. De leerling Timotheüs had het allemaal gehoord van zijn leermeester Paulus. Maar dat gebeurde niet in een onderonsje tussen leermeester en leerling. Timotheüs had alles wat belangrijk was, gehoord ‘onder vele getuigen’.

Rondom de geroepen leermeester Paulus en de geroepen leerling Timotheüs stond een kring van getuigen. Een kring van getuigen: dat is een gemeenschap. Roeping en de vorming van een geroepene moet zijn plaats hebben binnen een gemeenschap van gelovigen. Onze gemeente kent twee docenten die les geven aan het seminarium. De gemeente heeft in haar midden ook enkele studenten. In hoeverre gaat uw hart er naar uit om een getuige te zijn in dat proces van groei in roeping en vorming van studenten? Hebt u er wel eens over nagedacht of niet juist onze gemeente een kring van getuigen zou moeten zijn rondom docenten en studenten?

Getuigen. Dat zijn mensen die het allemaal gezien hebben met eigen ogen. En gehoord hebben met eigen oren. Een geroepene heeft een kring van getuigen om zich

nodig. Waarom zijn er in een gemeente soms zo weinig roepingen? Waarom zo weinig mannen en vrouwen die in hun roeping tot volwassenheid doorgroeien? Waarom zijn er mannen en vrouwen die het in hun roeping niet volhouden? Zou het soms vaak ontbreken aan de 'vele getuigen'? Roeping is geen privézaak. Roeping is een zaak van de geloofsgemeenschap.

Onze gemeente kent een aantal mannen en vrouwen, gezinnen, die als zendeling zijn geroepen en uitgegaan. Wij hebben het gezien en gehoord toen u in deze gemeente vertelde van hun roeping. Wij zijn er zelf bij geweest toen ze in een dienst werden ingezegend en uitgezonden. We waren er getuigen van. Wij hebben het meegemaakt dat zendingen door moeilijke periodes in hun werk en leven heen gingen. Wat betekent in zo'n situatie een bemoedigen woord van een getuige veel. 'Ik was er bij toen je getuigenis van je roeping gaf. Ik heb daarin gehoord dat God je roept'.

Een geroepene kan niet zonder een kring van getuigen. Dat geldt ook voor iemand die geroepen is als oudste of als wijkdiacones. Zegt u dat wel eens tegen een oudste. Ik was er bij toen je gezegend werd. Ik heb mee gebeden. Ik ben getuige van je roeping. Houd moed! Roeping bloeit op de bodem van gemeenschap.

Amen.